

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.4.2020.MS

Warszawa, 30 czerwca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/ 33 /2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerowego fotelika wiklinowego, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Barbarę Bolka, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. wiklinowego fotelika rowerowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Barbarę Bolka, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 17 września 2019 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr DT.8361.83.2019 dotyczący

rowerowego fotelika wiklinowego (zwanego dalej także „fotelikiem” lub „produktem”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Barbarę Bolka, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy.

Z uwagi na fakt, iż ww. przedsiębiorca wprowadził fotelik na rynek, ponosi on odpowiedzialność za jego bezpieczeństwo na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”.

Fotelik rowerowy wykonany był w większości z wikliny, tj. jego oparcie wyplecione było z wikliny, natomiast siedzisko i podnóżki na stopy dziecka były wykonane z drewnianych deseczek. Mocowania poszczególnych elementów fotelika wykonane były za pomocą metalowych zszywek. Produkt montowany był na kierownicy roweru, tyłem do kierunku jazdy, tylko za pomocą wystających metalowych haków, których końcówki zabezpieczone były gumowymi nasadkami nasuniętymi na końcówki druta. W drewnianym siedzisku wycięte był specjalne wgłębienie w celu oparcia fotelika o wspornik kierownicy. Wymiary fotelika były następujące: szerokość fotelika (wewnątrz): 285 mm, jego długość (od przodu do tyłu): 220 mm, wysokość oparcia dla pleców, mierzona wewnątrz na środku oparcia: 310 mm, wysokość boków fotelika – mierzona wewnątrz, z przodu: 130 mm, wymiary podnóżka to 110 x 120 mm, natomiast odległość podnóżka od siedziska wynosi 200 mm. Fotelik nie był wyposażony w żaden system mocowania dziecka do fotelika. Produkt oferowany był konsumentom bez opakowania, brak było na nim również jakichkolwiek oznaczeń i ostrzeżeń oraz instrukcji użytkowania. Brak było również informacji dla jakiego wieku bądź wagi dziecka fotelik był przeznaczony.

Podczas kontroli nr DT.8361.83.2019 przeprowadzonej u przedsiębiorcy Barbary Bolka, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy, inspektorzy Inspekcji Handlowej poddali produkt ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, posiłkując się wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie PN-EN 14344:2006 *Artykuły dla dzieci. Foteliki rowerowe dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*. (zwaną dalej „normą”). Przeprowadzone badania organoleptyczne wykazały następujące nieprawidłowości konstrukcyjne:

1. niewystarczające mocowanie fotelika do roweru - badany fotelik mocowany jest bowiem do roweru tylko za pomocą dwóch metalowych haków, które zawiesza się na kierownicy roweru. Brak jest jakiegokolwiek innego zabezpieczenia, czy mechanizmu, który pozwalałby uniknąć niezamierzonego odłączenia fotelika od

roweru oraz brak co najmniej jednego punktu mocowania do roweru, który by nie był kierownicą lub przedłużeniem wspornika kierownicy (naruszenie pkt 8.1 oraz pkt 8.3 normy zgodnie, z którym „*Wymagania ogólne dotyczące wszystkich fotelików*” - *aby uniknąć niezamierzonego odłączenia fotelika od roweru dla mechanizmu blokującego lub mocującego powinno wymagać się:*

- a) stosowania narzędzia (np. klucza lub śrubokręta) do co najmniej jednego mechanizmu blokującego lub mocującego,*
- b) dwóch niezależnych mechanizmów blokujących, na które działa się jednocześnie,*
- c) dwóch lub więcej automatycznie zazębiających się mechanizmów blokujących, które nie mogą być jednocześnie zwolnione przez jedno niezamierzone działanie,*
- d) dwóch kolejnych działań, z których pierwsze musi być kontynuowane, w czasie gdy przeprowadzane jest drugie; przykładowe sposoby mocowania fotelika do roweru to: docisk sprężynowy, śruby i przeciwnakrętki, śruby i nakrętki z podkładkami sprężystymi. Ponadto pkt 8.3 normy przewiduje dodatkowe wymagania dotyczące fotelików przednich – powinny one mieć co najmniej jeden punkt mocowania do roweru, który nie powinien być kierownicą lub przedłużeniem wspornika kierownicy);*

2. brak systemu ograniczającego, który utrzymywałby siedzące dziecko w bezpiecznym położeniu w foteliku tj. uprząży paskowej regulowanej lub równoważnych urządzeń ograniczających o ciasnym dopasowaniu (naruszenie pkt 9.1 normy - punkt ten określa system ograniczający *tj. fotelik powinien być wyposażony w uprząż paskową regulowaną lub równoważne urządzenia ograniczające o ciasnym dopasowaniu, przeznaczoną do utrzymania siedzącego dziecka w bezpiecznym położeniu na foteliku – wszystkie foteliki powinny ograniczać dziecko: w ramionach i kroczu lub w ramionach i pasie, jeżeli fotelik ma wyprofilowanie międzynożne lub łęk międzynożny o najmniejszej wysokości 20 mm ponad płaszczyznę odniesienia lub w ramionach, pasie i kroczu);*
3. brak wystarczającego zabezpieczenia stóp przewożonego dziecka – foteliki montowane przodem powinny być wyposażone w osłony integralne, przyległe do każdego podnóżka, aby nie mogło dojść do kontaktu stóp dziecka z kołami roweru (naruszenie pkt 10.1 normy - punkt ten określa sposoby zabezpieczenia stóp *tj.: fotelik powinien być tak skonstruowany, aby uniemożliwić kontakt stóp*

dziecka z kołami roweru, natomiast pkt 10.1.2.2 normy dookreśla, że foteliki przednie powinny być wyposażone w osłony integralne przyległe do każdego podnóżka);

4. brak wystarczającego ograniczenia ruchu stóp przewożonego dziecka – fotelik jest zaopatrzony w podnóżki, ale brak w nich pasków ograniczających ruch stóp dziecka (naruszenie pkt 10.2.1 normy) - punkt ten określa wymagania dotyczące podnóżków *tj.: fotelik powinien być zaopatrzony w podnóżki: jeżeli konstrukcja nie jest taka, że podudzia dziecka nie są zamknięte, to fotelik powinien być zaopatrzony w paski ograniczające: każdy taki pasek ograniczający ruch stóp powinien mieć szerokość co najmniej 15 mm i być regulowany).*

Ponadto, produkt ten był fotelikiem przednim przeznaczonym do montowania przed kierownicą roweru, a takie rozwiązania konstrukcyjne powoduje, że oparcie fotelika znacznie ogranicza widoczność drogi rowerzysty. Badany fotelik nie posiadał również jakichkolwiek oznaczeń, a także nie były do niego dołączone żadne ostrzeżenia ani instrukcje montowania i użytkowania.

Dowód: protokół i akta kontroli - k. 2-77 akt kontroli nr DT.8361.83.2019 Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym Prezes UOKiK, w celu zapewnienia ochrony zdrowia i życia użytkowników produktu uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 27 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Barbarę Bolka, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy (zwanego dalej „stroną postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa fotelika. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży, a także przekazanie informacji na temat wypadków konsumenckich oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących fotelika ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie

Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez fotelik, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o poinformowanie go czy również w 2018 r. wprowadzała na rynek foteliki oraz w jakiej liczbie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 27 stycznia 2020 r. – k. 3-9 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi, pismem z 12 lutego 2020 r. strona postępowania oświadczyła, iż wycofała ze sprzedaży foteliki, które zabezpieczyła w swoim magazynie, a następnie w ilości 5 sztuk zdemontowała, a odzyskany w ten sposób materiał wykorzystała do produkcji innych wyrobów wikliniarskich. Strona postępowania przedstawiła także zestawienie, z którego wynikało, że w 2018 r. sprzedała 181 sztuk fotelików indywidualnym klientom za pośrednictwem serwisu ALLEGRO. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących produktu. Ponadto strona postępowania umieściła w serwisie ALLEGRO w zakładce „o sprzedającym” komunikat dla konsumentów ostrzegający o stosowaniu fotelików i umożliwiający im zwrot produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – k. 12-17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 marca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do poinformowania ilu konsumentów zwróciło fotelik w wyniku prowadzonej akcji informacyjnej. Prezes UOKiK zwrócił się także do strony postępowania o przekazanie dowodów poświadczających demontaż 5 fotelików, które znajdowały się u niej na stanie magazynowym, a także o ponowne przekazanie w oryginale bądź poświadczonych za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dowodów tj.: zestawienia sprzedaży fotelików w serwisie ALLEGRO z 2018 r. oraz komunikatu dla konsumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 marca 2020 r. – k. 18-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 24 lutego 2020 r., które wpłynęło do tutejszego Urzędu 26 marca 2020 r. strona postępowania poinformowała, iż nadal, pomimo zamieszczenia komunikatu żaden z

konsumentów nie zwrócił fotelika. Ponadto strona postępowania przekazała uzupełnione zgodnie z art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dowody w sprawie.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – k. 21-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 marca 2020 r. strona postępowania sprostowała błąd w dacie wysłania wcześniejszego pisma tj. poinformowała, iż powinno być: „24 marzec 2020 r.” zamiast „24 luty 2020 r.”

Dowód: pismo strony postępowania z 25 marca 2020 r. – k. 27 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż zgodnie z art. 15zss ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 kwietnia 2020 r. – k. 28-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 maja 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż art. 46 pkt 20 ustawy z 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) uchylił art. 15zss ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), i w związku z tym wyznaczony w piśmie z 14 kwietnia 2020 r. termin rozpoczął bieg 24 maja 2020 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 marca 2020 r. – k. 31 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Barbara Bolka, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy wprowadziła wiklinowy fotelik rowerowy na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Zgodnie z oświadczeniem złożonym w toku kontroli, przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, kwestionowane rowerowe foteliki wiklinowe zostały wyprodukowane przez stronę postępowania.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawą do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa fotelików stanowiły wyniki badania organoleptycznego produktu przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w których stwierdzono, że nieprawidłowości konstrukcyjne

fotelika oraz brak dołączonych do niego informacji i ostrzeżeń, mogły mieć wpływ na bezpieczeństwo zarówno osoby przewożącej, jak i przewożonego w foteliku małego dziecka, dla którego produkt był przeznaczony. W wyniku niewystarczającego mocowania fotelika do roweru oraz braku systemu zabezpieczeń, który utrzymywałby siedzące dziecko w bezpiecznym położeniu w foteliku – na skutek nierówności na drodze bądź na skutek nagłego manewru kierownicą - fotelik z siedzącym w nim dzieckiem bądź samo dziecko mogło odłączyć się od roweru powodując wypadnięcie dziecka, co prowadzić mogło do wstrząśnienia mózgu, krótkotrwałej utraty przytomności oraz otarć, skaleczeń, a nawet złamań kończyn dziecka. Ponadto sposób montowania fotelika prowadzić mógł do ograniczenia widoczności.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, ponadto jeszcze na etapie kontroli Inspekcji Handlowej, przed wszczęciem niniejszego postępowania administracyjnego, wycofał ze sprzedaży internetowej wszystkie foteliki i zabezpieczył je na stanie magazynowym do czasu wyjaśnienia sprawy.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania samodzielnie wytwarzała rowerowe wiklinowe foteliki w sposób tradycyjny zgodnie z dawno opracowanym wzorcem (tradycyjne rękodzieło). Zgodnie z przedstawionym przez stronę postępowania zestawieniem sprzedaży w roku 2018 wprowadziła na rynek 181 sztuk fotelików, a w 2019 r. – 332 sztuki. Produkty te sprzedawała wyłącznie detalicznym odbiorcom za pośrednictwem serwisu ALLEGRO. Strona postępowania przekazała również komunikat, jaki zamieściła na stronie internetowej, za pośrednictwem której sprzedawała foteliki oraz inne przedmioty z wikliny wytwarzane przez siebie. Ponadto, mając na uwadze działalność strony postępowania polegającą na wytwarzaniu produktów z wikliny, pomimo braku przekazania dowodów np. w formie dokumentacji fotograficznej, Prezes UOKiK dał wiarę jej oświadczeniu, iż zniszczyła 5 sztuk fotelików, a materiały powstałe w wyniku demontażu zostały przeznaczone na wytwarzane przez nią inne przedmioty z wikliny. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż nie odnotowała żadnych reklamacji ani skarg konsumenckich

związanych z fotelikami, a także żaden z konsumentów, na skutek zamieszczenia komunikatu nie zwrócił jej fotelika.

Mając na uwadze dowody przekazane w toku prowadzonego postępowania Prezes UOKiK uznał, iż są one wiarygodne i wystarczające do uznania, że przedsiębiorca Barbara Bolka, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy wyeliminował zagrożenia stwarzane przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż wiklinowy fotelik rowerowy nie spełniał wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Barbara Bolka, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą KOSZ – STYL Barbara Bolka w miejscowości Krzywdy naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również, fakt, iż jest to produkt przeznaczony dla szczególnej kategorii konsumentów (małych dzieci), a zagrożenie stwarzane przez fotelik jest poważne. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty (w tym przypadku fotelik) będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/9: „*Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*”).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że produkt stwarza poważne zagrożenie będąc przeznaczonym dla specjalnej kategorii konsumentów tj. dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Ponadto, za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że działalność związana z niebezpiecznym produktem jest głównym przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez stronę postępowania – wytwarza ona bowiem produkty z wikliny.

Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania nie otrzymała skarg konsumentów ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanych fotelików. Na korzyść strony postępowania przemawia także podjęcie współpracy z organem nadzoru – przedłożyła ona bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez produkt zostały wyeliminowane. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z przedstawionych przez stronę postępowania informacji (zestawienia sprzedaży z 2019 r. i 2018 r.) wynika, że sprzedawała ona foteliki w przedziale

cenowym od 39,00 zł do 59,00 zł. Zatem jako średnią cenę sprzedaży produktu organ nadzoru przyjął kwotę 49,00 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 513 sztuk fotelików wyniosła 25.137,00 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 2 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Fotelik przeznaczony jest dla kategorii konsumentów podlegających szczególnej ochronie ustawowej, tj. dla dzieci, wyprodukowanych zostało 518 sztuk, z czego większość produktów (tj. 513 sztuk) może pozostawać w dalszym ciągu u konsumentów. Co istotne, z uwagi na wykryte wady konstrukcyjne produkt stwarza poważne zagrożenia dla

zdrowia i życia małych konsumentów. Reasumując dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów zostało w znaczny sposób naruszone. Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa, podejmując w toku postępowania działania naprawcze i eliminując zagrożenie stwarzane przez produkt, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art.

233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/